

תקוין ארבעה עשר

ליל ט"ז באדר

חיבור ישראל במב"י ומב"י במב"ד

וְלִכְל הַיָּד הַחֲזָקָה דָּא דְדוּד דְּאַתְמָר
 בֵּה: וְדוּד מְנַגֵּן בֵּיד (שמואל א יט, ט).
 סְלִיק בְּשִׁבְע מִתְתָּא לְעֵלָא עַד אִמָּא.
 נְחִית בְּשִׁבְע מַעְלָא לְתַתָּא עַד מַלְכוּת.
 וְכֵלָא אַתְקִין תְּקוּנָא פְּדָקָא יָאוּת. עַד
 דְּאַתָּא שְׁלֵמָה וְסְלִיק לָהּ לְחַכְמָה, פְּדִין
 וְה' נָתַן חֲכָמָה לְשְׁלֵמָה (מלכים א ה, כו)
 וְכִדִּין בְּגִי לָהּ לְבִי מְקַדְשָׁא. וְלִכְל הַמּוֹרָא
 הַגְּדוֹל, דָּא מַלְכָּא מְשִׁיחָא שְׁלִימִי
 דְּתְקוּנָא פְּדָקָא יָאוּת.

קָם אֱלִיהוֹ, פִּתַּח וְאָמַר: יְהוּדָה אֲתָה
 יוֹדוּךָ אַחִיד יְדִיךָ בְּעֶרְףְּ אוֹיְבֶיךָ (בראשית
 מט, ח), זֶה דְּדוּד, שְׁנַאֲמַר בּוֹ: וְדוּד מְנַגֵּן
 בֵּיד. וְדוֹד הוּא [מְנַגֵּן] יָד, [כְּמוֹ] הִי"ד
 מְדַרְגּוֹת לְעֵלִית הִירַח [בְּמַדְרָגָה חט"ו]⁵,
 שְׁלֵמָה בָּא אַחֲרָיו, הַשְּׁלִים הֶעֱנִין פְּרָאוּי.

קָם אֱלִיהוֹ פִּתַּח וְאָמַר, יְהוּדָה אֲתָה
 יוֹדוּךָ אַחִיד יְדִיךָ בְּעֶרְףְּ אוֹיְבֶיךָ (בראשית
 מט, ח) דָּא דְּדוּד דְּאַתְמָר בֵּה: וְדוּד מְנַגֵּן
 בֵּיד. וְדוֹד אִיהוּ יָד, וְאִיהוּ בִי"ד דְּרִגִּין
 לְסְלִיקוּ דְּסִיחָרָא. שְׁלֵמָה אֲבַתְרָה אֲשָׁלִים
 מְלָה פְּדָקָא חֲזִי.

1. עי' ת"ז תי' יט, כג, ע"ב תי' יג, כז, ב; ולקמן תי' כג, ונא.
2. בין אימא למלכות יש שבע ספירות, ודוד במלכות, ועולה שבע ספירות ובא לאימא, וכן בירידה.
3. עיין משכני עליון דפ"ח, עמ' 34: "ועם כל זה היה בסוד החכמה לבד. יען לא הגיעו אל התכלית האחרון. על כן היה הפסק לשלוח ההיא, והבית חרב".
4. עי' רש"י שם; בראשית רבא פצ"ח, שם פצ"ט: "ידך בעורף אויבך - זה דוד"; תנחומא ויחי סי' י; ילקוט שמעוני בראשית פ"ג, סי' קסב: "ידך בעורף אויבך, וכן דוד הוא אומר: ואויבי תתה לי עורף"; שם שמואל ב, כב, סי' קסג.
5. שלמות הירח בט"ו ימים, ודוד היה דור הארבעה עשר מאברהם, עי' זהר יתרו ח"ב, פה, ע"א.

ועוד, אתה יודוך אחיד בְּמִשִּׁית בֶּן יוֹסֵף
 דְּאִתְחַבֵּר בֵּהּ. יִשְׁתַּחֲוֶה לָךְ בְּנִי אֲבִידָא
 – וְהוּא מַח־שְׁפָתוֹב: וְסָרָה קִנְאָת אֶפְרַיִם
 (יִשְׁעִיָּה יא,ג). מַח־בְּנִי אֲבִידָא? אֵלָּא כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר: אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה פְּרִאֲוִבִין וְשִׁמְעוֹן
 יְהִיוּ לִי (פְּרָאשִׁית מו,ה). שְׁבִשְׁעָה שְׁנִכְנִס
 יוֹסֵף אֶצֶל אִשְׁת־אֲדוֹנָיו, חָשַׁב לְחַטּוֹא
 עִמָּהּ, עַד שְׁנִרְאָתָהּ לוֹ דִּיּוֹקְנָא שֶׁל אָבִיו
 וְהִצִּיל אוֹתוֹ.⁶ אִזּוּ הִתְחַבֵּר יַעֲקֹב בְּיוֹסֵף.
 וְהָאֵל סוֹד גּוֹפָא [תַּפְאֶרֶת, יַעֲקֹב] וּבְרִית
 [יְסוֹד, יוֹסֵף],⁷ לְהִצִּיל הַבְּרִית מִתּוֹךְ
 הַסְטְרָא אַחֲרָא.

וְאִזּוּ מְסוֹד שֶׁל יַעֲקֹב נָטִיל יוֹסֵף שְׁנִים
 עֶשְׂרִי שָׁבָטִים. אֲמִנִם בְּגִלָּל עֶשְׂרִי טְפוֹת
 שְׂיִצְאוּ מִמֶּנּוּ אֲבָדוּ מִמֶּנּוּ עֶשְׂרִי, וְשְׁנִים
 נִשְׁאַרוּ. וְאֵלּוּ הַשְּׁנִים [מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם]
 לֹא הָיוּ מְסוֹד שֶׁל יוֹסֵף, אֵלָּא מְסוֹד שֶׁל
 יַעֲקֹב וְדָא, לְפִיכָד: לִי הֵם (שֵׁם מו,ה).
 אֲבָל שְׂאָר בְּנִים שְׂיִצְאוּ מֵהֶם [אֶפְרַיִם
 וּמְנַשֶּׁה] יְהִיוּ מְסוֹד שֶׁל יוֹסֵף עֲצֻמוֹ,
 שְׁהִתְפַּשְׁט בְּמִדְרָגוֹתָיו. לְפִיכָד: וּמוֹלְדֵתָךְ
 אֲשֶׁר הוֹלְדֵת אַחֲרֵיהֶם לָךְ יְהִיוּ (שֵׁם,
 שם,ו).

וְאֵלּוּ עֶשְׂרֵה [טְפוֹת] שְׂאָבְדוּ, לָאֵן הֲלָכּוּ?
 אֵלָּא סְטְרָא אַחֲרָא נְטִלָת אוֹתָם. וְלֵאחֲרָא
 זְמַן יִצְאוּ [בְּעֶשְׂרֵה הַרוּגֵי מַלְכוּת],⁸

וְעוֹד, אִתְּהָ יוֹדוּךְ אַחֲדָא בְּמִשִּׁית בֶּן יוֹסֵף
 דְּאִתְחַבֵּר בֵּהּ. יִשְׁתַּחֲוֶה לָךְ בְּנִי אֲבִידָא הָדָא
 הוּא דְכָתִיב: וְסָרָה קִנְאָת אֶפְרַיִם (יִשְׁעִיָּה
 יא, ג). מַח־בְּנִי אֲבִידָא. אֵלָּא בְּדִאמְרִינֵן:
 אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה פְּרִאֲוִבִין וְשִׁמְעוֹן יְהִיוּ לִי
 (בְּרָאשִׁית מו,ה). דְּבִשְׁעָתָא דְּעָאֵל יוֹסֵף
 לְגַבֵּי אִתְתָּא דְּרַבּוּנָהּ, חָשִׁיב לְמִיחַב בֵּהּ.
 עַד דְּאִזְדָּמֵן לָהּ דִּיּוֹקְנָא דְּאֲבוּהִי וְשְׁזִיב
 לָהּ. פְּדִין אִתְחַבֵּר יַעֲקֹב בְּיוֹסֵף. וְרָזָא דָא
 גּוֹפָא וּבְרִית, לְשִׁזְבָא בְּרִית מְגוֹ סְטְרָא
 אַחֲרָא.

וּכְדִין מְרָזָא דִּיַּעֲקֹב נָטִיל יוֹסֵף תְּרִיסַר
 שְׁבָטִין. אֵלָּא דְבִי טְפִין דְּנִפְקוּ מִגָּה
 אִתְאַבִּידוּ מִגָּה י', וְתָרִין אֲשִׁתְּאָרוּ. וְאֵלִין
 תָּרִין לֹא מְרָזָא דִּיּוֹסֵף הָווּ, אֵלָּא מְרָזָא
 דִּיַּעֲקֹב וְדָא. בְּג"כ לִי הֵם (בְּרָאשִׁית מו,
 ה). אֲבָל שְׂאָר זְרַעָא דְּנִפְיָק מְנִיָּהּ, אֵלִין
 מְרָזָא דִּיּוֹסֵף גּוֹפָה דְּאִתְפַּשְׁט בְּדִרְגוּי
 נִפְקוּ. בְּגִין כֵּן וּמוֹלְדֵתָךְ אֲשֶׁר הוֹלְדֵת
 אַחֲרֵיהֶם לָךְ יְהִיוּ.

אֲנִין עֶשְׂרֵה דְּאִתְאַבִּידוּ לָאֵן אֲזִלוּ? אֵלָּא
 סְטְרָא אַחֲרָא נְטִלָת לִזְנִין. וְלֵבְתָר זְמַנָּא
 נִפְקוּ, וְי' שְׁבָטִין אִתְגַּלְגְּלוּ בֵּהּ. אֲבָל

6. עי' סוטה לו, ע"ב.

7. ת"ז תי' יט, מא, ע"א.

8. עי' ת"ז תי' סט, קי, ע"א, וז"ס מיתת עשרה הרוגי מלכות, עיין הערה הבאה.

9. עי' קנאות ה' צבאות, גנזי רמח"ל עמ' קג: "...כי אין מיתת ההריגה בידי נכרים אלא תיקון למה שנמסר ביד הס"א להעלות הקדושה ממנה. וכל האחרים שנהרגו נקראים כולם ענפים... אך העשרה עיקרים שהם כמו שרשים לכל האחרים הם העשרה הרוגים הנזכרים, שהם בחינת העשר טיפות עצמם".

ועשירה שבטים התגלגלו בהם.¹⁰ אבל יוסף היה צריך להמצא שם [בקליפות], כדי להוציא אותם, ולהשלים אותם במקומם בראוי. וזה בעקיבא בן יוסף [שכלם נכללים בו] – בן יוסף ממש. וזהו [הדרך] שהוא לקח להוציא אחר כך מסודו את משיח בן יוסף, והם אלו עשירה [הרוגי מלכות] שיצאו ממנו, וכמה ראשי ישראל אחרים, שבאן תלויים. ומשיח בן יוסף¹¹ מאסף את כל [העשירה שבטים] במקום אחד, עד שישבו ויתחבר הכל במשיח בן דוד בראוי. אז: וסרה קנאת אפרים וגו' (ישעיה יא, ג). בזמן ההוא: והיו לאחרים בידך (יחזקאל לו, יז). אז: ישתחוו לך בני אביך¹² (בראשית מט, ח) ודאי.

יוסף אצטרף לה לאשתפכתא תמן, בגין לאפקא לון ולאשקמא לון באתריהו בדקא יאות. ודא בעקיבא בן יוסף, בן יוסף ממש. ובהאי נטל איהו לאפקא לבתר מרזא דילה משיח בן יוסף. אלין אנון עשירה דנפקי מנה, וכמה אחרנין רישי ישראל, הכא תלין. ומשיח בן יוסף פגיש כלא באתר חד, עד דתב ואתחבר כלא במשיח בן דוד בדקא יאות. בדין וסרה קנאת אפרים וכו' (ישעיה יא, ג). בההוא זמנא והיו לאחרים בידך (יחזקאל לו, יז). בדין ישתחוו לך בני אביך (בראשית מט, ח) ודאי.

10. עי' ת"ז תי' סט, קי, ע"א וע"ב.

11. קה"צ שם: "והעיקר בעשרה עצמם הוא ר"ע בן יוסף שהוא היה באמת מב"י עצמו... כי הוא העיקר בזה התיקון".

12. בני אביך אלו העשרה שמסוד יעקב שיצאו על ידי יוסף, ונכללו במשיח בן יוסף.